122 3. YIL 1 HAZİRAN 1966 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI:
Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:
ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi, Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET MATBAASI TEL: 277134 İSTANBUL.

Yerli James Bond

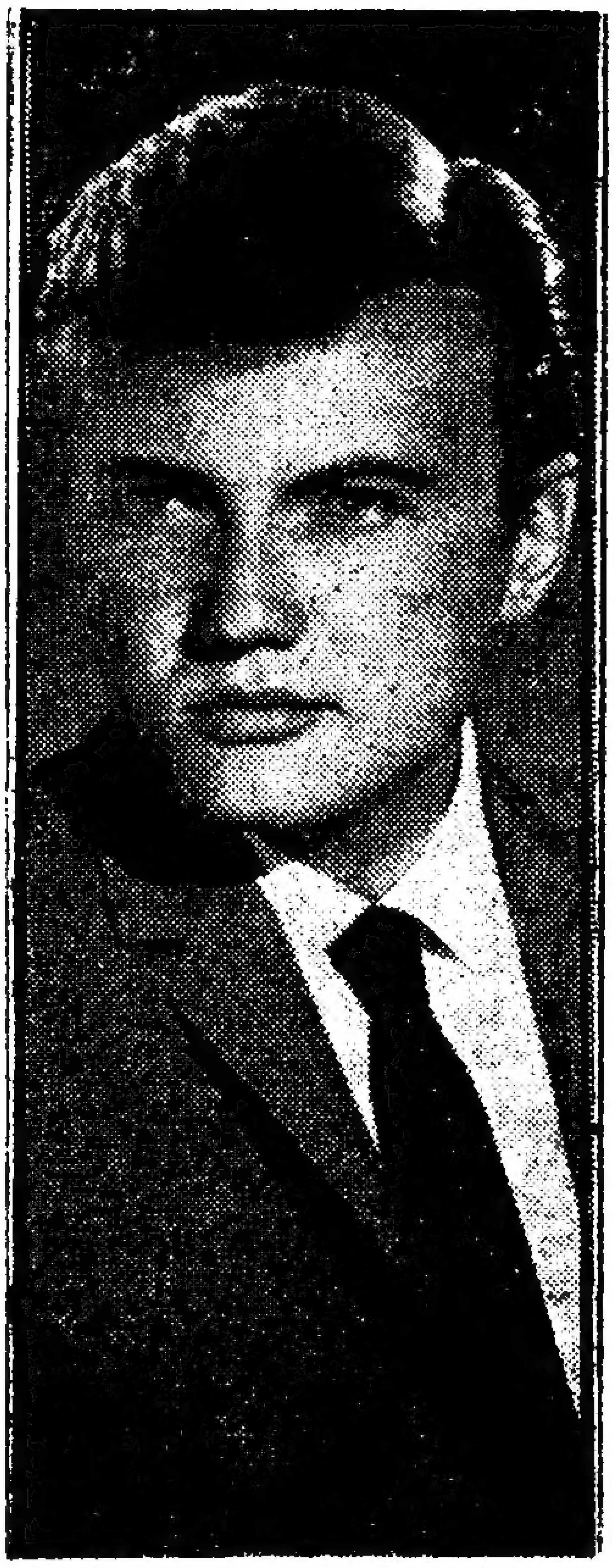

Göksel Arsoy büyük bir tantana ve reklâmla İngiltere'ye gitti. Daha Londra'ya varmadan önce İngilizler "Türk James Bond"u takmışlardı adını. Türk sinemasının sarışın aktörü Göksel Arsoy'un niyeti de gerçekten bir James Bond filmi yapmaktı. Ama bu James Bond'u hicveden bir film olacaktı. Amerika'da bu yapılırdı da bizde neden yapılmazdı? Bu kordelâyı Londra'da hâlen tamamlamak üzere olan Göksel Arsoy gittiğinin hemen ertesi günü, beraber oynayacağı partönerini seçmek için bir eleme yaptı.

İngiltere seyahatini bu hafta tamamlayıp "Altın Çocuk" adlı filmini bitirecek olan Göksel Arsoy'un bu seyahati reklâmı bakımından hayli faydalı oldu.

SİNEMA

CÜNEYT ARKIN YARALANDI . . .

Patlayan tabancadan çıkan barut, aktörü ölümle karşı karşıya getirdi..

Sinemanın yakışıklı oyuncularından Cüneyt Arkın, geçtiğimiz hafta içerisinde film çalışması sırasında oldukça önemli bir kaza atlattı ve ölümle burun buruna geldi.

Acar Filme yaptığı "Yakut Gözlü Kedi" adlı kordelânın çekimi sırasında, patlayan bir tabancadan çıkan barut, Dr. Cüneyt Akın'ı midesinden yaraladı.

Hastaneye kaldırılan Arkın, tedavisinden sonra çalışmaya koştu. O günkü işini ak-

TOPUK KEMİĞİ KIRILAN AYHAN IŞI İLK DEFA OLARAK GEZİNTİYE ÇIKT

Yakışıklı aktörün daha bir ay film virmesinin imkânsız olduğu söyle

O korkunç günü yaşayıp, ölümle burun buruna gel sonra olayı ayak topuğunun kırılması ile atlatan Ayhan Iş kapanmaktan son derece sıkılmıştı.

Gerçi dostları onları bir an olsun yalnız bırakmamışt bir apartman dairesinde günlerini geçirmek sinemanın s aktörünü bir hayli sıkmıştı.

Geçtiğimiz pazar günü Işık'ın dostlarından bir karı erkenden kapının zilini çaldı.

"Haydi, gezmeye gidiyoruz" dediler. Ayhan Işık da Işık da şaşırmışlardı. Ayhan gülerek:

"Ayağımı unutuyorsunuz galiba," dedi. Ama dostları mamış, arabasının arkasını ayağı alçıda olan bir kimseni racağı şekilde hazırlatmıştı.

Az sonra Ayhan da ikna oldu. İki aile birlikte pikni tılar. Ayhan kâh arabada, kâh çayırların üzerinde oturdı Serap'ın neş'e içerisinde oynamasını mes'ut bir şekilde seyı değişik bir gün geçirmenin rahatlığı içinde akşam evlerir düler.

Bu sayıdaki ilâvemizi müvezzinizde

Kan Davâsı

Yazan: Guy de Maupassant

Çeviren: Gönül Suveren

PALO Saverin'in dul karısı, Bonufacio'da, surların yanında, eski bir evde oğlu Antoine ve köyeği Semillante'yle oturuyordu. Hayvan, uzun tüylü, koskocaman çoban köpeklerine benzer bir şeydi. Genç adam ava giderken onu da yanına alırdı.

Bir gece, Antoine Saverini, Nicholos Aavoleti tarafından bıçaklandı. Cinayete basit bir münakaşa sebep olmuştu. Korsikalılar böyledir işte. Nicholos Ravoleti o gece Sardunya bu. Korsikalı haydutlar sıkışınca oraya sığınırlardı. Madam Saverini de Nicholos Ravoleti'nin Longosardo'ya saklanmış olduğunu biliyordu.

Ne yapacaktı? Oğlunun intikamını nasıl alacaktı?. İhtiyar kadın, geceleri uyuyamıyor, durmadan bu meseleyi düşünüyordu. Ayağının ucunda yatan Semillante de zaman zaman başını kaldırarak acı acı uluyordu. Hayvan bunu âdet edinmişti. Sanki ölen sahibini çağırıyordu.

Bir gece yine Semillante ulumağa başlayınca, yaşlı ananın aklına korkunç, vahşice bir ;ey geldi.

HİKÂYE

3ahçede eski bir fıçı var-:inde yağmur suları biri-bunun. Madam Saverini boşaltarak, bunu taşlar zıklarla yere bağladı. Son Semillante'yi içine zinerek evine girdi.

·özleri Sardunya Adasın-lasında bir aşağı bir yudolaşmağa başladı. Oğlu:aatili oradaydı.

:öpek bütün gün ve bü-;ece uludu. Ertesi sabah kadın ona bir kase su göama yemek vermedi. Bir laha geçti. Semillante n düşmüştü. Uyuyor-rtesi sabah, gözleri alev 'anan, tüyleri iyice ka-: olan hayvan zincirini rdi durdu. Fakat yaşlı ona yine yiyecek vermedi. Açlıktan çılgına dönen Semillante boğuk boğuk havladı. Böylece bir gece daha geçti.

Şafak sökerken, madam Saverini bir komşusuna giderek ondan bol bol saman aldı. Bunları kocasının eski elbiselerinin içine doldurarak bir korkuluk yaptı. Kafa yerine de paçavradan meydana gelmiş bir topu yerleştirdi. Sonra Semillante'nin fıçısının önüne bir kazık dikerek, korkuluğu buna bağladı.

Köpek, hayretle korkuluğa baktı. Çok acıkmış olmasına rağmen havlamaktan da vaz geçti.

Yaşlı kadın domuz kasabına giderek, uzun bir yağlı el parçası satın aldı. Eve dönünce bahçede, fıçının yakınında ateş yakarak yağlı eti burada kızarttı. Artık Semillante deli gibi bir aşağı bir yukarı zı gibi bir aşağı bir yukarı zıplıyor, ağzından köpükler akıyordu. Hayvan gözlerini et kokusunun geldiği ıskaraya dikmişti.

Madam Saverini, dumanları tüten eti alarak, korkuluğun boynuna bağladı. Bunu samanların içine gömülecek şekilde sicimle iyice çekti. Bu iş bitince de Semillante'nin zincirini çözdü.

Semillante deli gibi korkuluğun üzerine saldırarak, ayaklarını onun omuzlarına dayadı. Dişleriyle boynunu koparmağa başladı. Geri çekildiği zaman ağzında etin bir kısmı vardı. Bunu bitirince korkuluğa tekrar tekrar hücum etti. Dişleriyle sicimi kopardı.

Saverini, "Korkma, oğlum. Korkma, yavrum. Biricik çocuğum. Senin intikamını alacağım. Artık rahat rahat uyuyabilirsin... Sana annen söz veriyor. Sözümü tuttuğumu bilirsin..." dedi...

Eti yedikten sonra tekrar saldırdı. Hem de çıldırmış gibi... Korkuluğun yüzünü parçaladı, boynunu didik didik etti.

Yaşlı kadın, hiç kımıldamadan, sessizce bu manzarayı seyrediyordu. Gözleri alev alev yanmaktaydı. Nihayet köpeği tekrar zincirledi. Samillante'yi iki gün aç bıraktıktan sonra aynı şeyleri tekrarlattı.

Madam Saverini köpeğe tam üç ay yemeğini dişleriyle korkuluğun boynundan koparmasını öğretti. Artık Semillante'yi zincirlemiyordu da. Köpek, hanımının bir işareti üzerine korkuluğun gırtlağına atılıyordu.

Korkuluğun boynuna et saklanmadığı zaman bile onu parçalamaktaydı. İyi öğrenmişti bunu. Daha sonra ihtiyar kadın ona mükâfat olarak, kızarttığı yağlı domuz etini veriyordu.

Semillante, korkuluğu görür görmez, heyecanla titreyerek, hanımına bakıyordu. Yaşlı kadın da parmağını uzatarak, "Onu parala." diye bağırıyordu.

★

Bir pazar sabahı dul Madam Saverini artık zamanın geldiğini düşünerek, yaşlı bir erkek dilenci kılığına girdi. Kıyıya inip Sardunyalı bir balıkçıyla anlaştı. Onu ve köpeğini karşıya, Sardunya adasına geçirdi.

Kadın, torbasının içine büyük bir domuz eti parçası koymuştu. Semillante tam iki gündür açtı. Madam Saverini zaman zaman köpeğe bu eti koklatarak onu heyecanlandırıyordu.

Kadınla köpek Longosardo köyüne girdiler. Madam Saverini fırıncıya Nicholas Ravoleti'nin evini sordu. Nicholas, eski mesleği olan marangozluğa dönmüştü. Dükkânının arkasındaki odada çalışıyordu.

Yaşlı kadın, hızla oraya gitti. Kapıyı ardına kadar açarak, "Nicholas! Nicholas!" diye seslendi.

Adam, döndü. Madam Saverini, Semillante'nin kayışını çözerek, haykırdı. "Onu parçala! Onu parçala!"

Deliye dönen köpek, Nicholas'ın üzerine saldırdı. Adam, kendini korumak için ellerini kaldırdı. Köpekle yere yuvarlandılar. Nicholas, birkaç dakika mücadeleye çalıştı. Yeri tekmeleyip duruyordu. Sonra Semillante gırtlağını parçalarken hareketsiz kaldı.

Evlerinin kapılarında oturmakta olan iki komşu dükkândan yaşlı bir dilencinin çıktığını ve yanındaki köpeğe kızarmış et verdiğini sonradan hatırladılar.

Akşam üzeri yaşlı kadın Korsika'ya, evine dönmüştü.

O gece rahat uyudu...

KARA GÖLGE

— 1 —

BU ne cüret? Benimle münakaşamı ediyorsun?»

Stephen Vane, hiddetle dudağını ısırarak cevap vermedi. Vücuduna iyice oturan dar Dragon ceketi, beyaz pantolonu ve dizlerinin yukarsına kadar çıkan siyah çizmeleriyle bir heykel gibi hareketsiz duruyordu.

General Andrew Jackson, portatif masanın üzerinden öne doğru eğilerek, sert bir tavırla genç adamın yüzüne baktı. «Emirlerimi yerine getireceksin, Yüzbaşı!»

Yüzbaşı Stephen Vane ağır ağır, «Tekrar edeyim,» dedi. «Ben casus değilim! Böyle bir işi de yapamam!»

Jackson, «Ya?» diye homurdandı. Yapamazsın demek?» Birdenbire masayı yumruklamağa başladı. «Ben... Yapacaksın... Diyorum. Yapacaksın! Allah kahretsin! Mühim bir vazife bu!»

Ayağa kalkarak çadırın kapısına gitti... Ilık bir yaz akşamıydı... 1913 senesinde bir yaz akşamı... Alabama'nın yeşil yamaçlarına koyu gölgeler düşmüş, askerler etrafta öbek öbek ateş yakmağa başlamışlardı.

General Andrew Jackson, «Stephen,» diye devam etti. «Bu işi yalnız sen yapabilirsin. Şuraya bak. Kızıl derilileri yenmiş olan Amerikan ordusu bu zaferi kutluyor. Ama İngilizlerin güneyden hücuma geçmelerine mâni olamazsak, bu zaferimiz beş para etmez. İngilizlerin Jamaica'da altmış gemilik bir donanma hazırladıklarını biliyorum. Üstelik dokuz bin kişilik bir ordu da toplamışlar. Onların nereden hücum edeceklerini ancak New Orleans'a birini göndererek öğrenebilirdim. Öyle de yaptım zaten. Fakat o şehir için için kaynıyor. Gönderdiğim üç casus da orada öldürüldü.»

Jackson, kapıdan dönerek tekrar masaya doğru yürüdü. Kaşları iyice çatılmıştı. Hiddetle dudaklarını kemiriyor, gözleri, sanki ateşi varmış gibi garip garip parlıyordu. General Andrew Janckson, gayet uzun boylu, sıska denilecek kadar bir adamdı. Sırtındaki güderiden avcı gömleği ve eski pantolonuyla daha ziyade aksi, hırçın ve kavgacı bir leyleğe benziyordu.

— «İyi kılıç kullandığımı duydum, Stephen,» diye homurdandı. «Ordumdaki şampiyonlarla bile boy ölçüşebiliyormuşsun. Galiba bir iki düello sonunda da subaylarımdan bir kaçını yaralamışşın... Tabii benim bütün bunları bilmemezlikten gelmem lâzım ya, o da başka.»

Stephen Vane hafifçe tebessüm etti. «Bu bir şeref meselesiydi, Generalim. Annemin Fransız olduğunu duymuşlardı. İleri geri bir takım lâflar söylediler. Bu gururuma dokundu tabii. Annem Fransız olduğu için, Napolyon Bonaparte ile vatanım arasında bir tercih yapmak mecburiyetinde kaldığım takdirde...»

Jackson elini şöyle bir salladı, «Düellonun sebepleri beni alâkadar etmiyor. Benim öğrenmek istediğim şu: Kılıç kullanmasını biliyor musun? İyi biliyor musun? Kokular sürünmüş, çıt kırıldım bir New Orleans'lının seni şişlemesini istemem.»

— «Ben Biloxi'de Edouard Signac'ın eskrim mektebine gittim.»

Çadırın dışında bir dal hafifçe çıtırdadı.

General, «Bu bence bir mâna ifade etmiyor,» dedi. «Ama etmesi lâzım galiba. Pekalâ. Kılıç kullanmasını bildiğini kabul edelim. Fransızca da konuşuyorsun tabii.»

Vane güldü. «Tıpkı bir Fransız gibi. Annem bunun için elinden geleni yaptı. Fakat size casusluk etmek istemediğimi söyledim. Ben bir suvari Yüzbaşısıyım ve...»

General, «Allah kahretsin!» diye kükredi. «Ben senin kumandanın mıyım yoksa değil miyim? Sana ağır bataryalar hücum etmeni söylesem, bunu yapmaz mısın?»

— «Tabii, efendim. Ben...»

— «Şimdi de sana New Orleans'a gitmeni emrediyorum. Anlıyor musun? Allah kahretsin. New Oerlans'a gideceksin, Yüzbaşı! Hem bir asker kaçağı olarak.»

Vane'nin çehresi hiddetten bembeyaz kesilmişti. Dragon ceketinin sıkı yakası onu boğuyordu adeta. O, güneyli bir zenci esir değildi. Kendisine bu şekilde emirler verilmesine de alışmamıştır.

Masanın önünden ayrılarak çadırın kapısına gitti, sonra tekrar döndü. Eli gayri ihtiya-

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

rı belindeki Chicopee kılıcına gitti. Bunu çıkarıp Jackson'un ayağının dibine atmak, ona casusluk etmiyeceğini haykırmak istiyordu. Fakat bir subay olarak yetiştirilmişti. Bu şekilde hareket etmesi de imkânsızdı.

Derin derin nefes aldı. Tam bu sırada, çadırın dışında dalların hışırdadığını duydu. Biraz evvel de buna benzer bir ses işitmemiş miydi? Bir an hiç kımıldamadan durarak, dışarıyı dinledi. Fakat artık hiç bir ses duyulmuyordu.

Çadırın kapısına doğru usul ca giderek, «Generalim,» dedi. «Sizden rica ediyorum. Ben...»

Kapıya doğru atlayarak, oraya asılmış olan perdeyi yana çekti. Bir iki adım ileride bir adam hafifçe öne doğru eğilmiş, içerde konuşulanları dinlemeğe çalışıyordu. Vane, çevik bir hareketle dışarı fırladı ve ünüformalı adamı sıkıca yakaladı.

— «Galiba Generalin bana ne söylediğini merak ediyorsun? İçeri gel de rahat rahat dinle.»

Beriki küfrederek ona vurmağa çalıştı.

Vane, yan döndü ve adamı bırakarak, sol yumruğunu onun kaburgalarının altına olanca şiddetiyle indirdi. Adam inledi ve birdenbire yere oturuverdi. İki eliyle de midesini tutuyordu.

Birdenbire akşamın sessizliğini bir kahkaha sesi yırttı. General Andrew Jackson, çadırın kapısında durmuş neşeyle gülüyordu.

— «Sen bunu hak ettin, Baxter,» dedi. «Etrafta kedi gibi sessiz sedasız dolaşır mısın? Böyle olur işte. Herkes senden şüphelenir. Haydi kalk, içeri gel...Ne istediğini anlat.»

Jeremiah Baxter kesik kesik soluyordu. Başını kaldırarak Stephen Vane'e baktı. Kısılmış gözlerinde müthiş bir kin vardışimdi. Sonra dönerek Generale, «Size Cumhur Başkanı Monroe'de nmesaj getirmiştim,» diye homurdandı. «İngiliz istilâsına karşı koyabilmemiz için Tennessee ve Georgia'da asker toplanıyor. Bu yeni kuvvetler sonradan bize iltihak edecekler.»

Jackson eliyle içeri girmelerini işaret etti. İnce dudaklarındahâlâ neşeli bir tebessüm

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Vane, yan döndü ve adamı bırakarak, sol yumruğunu onun kaburgalarının altına şiddetle indirdi.

vardı. Yaverini, Stephen Vane'le tanıştırarak, «Nedense Baxter üzerime titrer,» dedi. «Karım Rachel bile onun kadar telâşlı ve titiz değildir.»

İki erkek el sıkıştılar. Jaremiah Baxter'de müthiş bir döğüşten sonra tüylerini düzeltmeğe, gururlu bir tavır takınmağa çalışan bir horoz hâli vardı. Stephen Vane ise biraz da mahcup bir tavırla tebessüm ediyordu.

— «Çok kızmamış olsaydım, o şekilde hareket etmezdim,» diye mırıldandı.

Yaver, «Zararı yok,» dedi. «Zararı yok.»Fakat gözleri hâlâ nefret doluydu.

Baxter, portatif masanın üstüne küçük bir posta çantası koyduktan sonra,odadan çıktı. Vane, onun peşi sıra çadırın kapısına gitmişti. Yaver, karanlıklarda kayboluncaya kadar arkasından baktı.

Sonra da General Andrew Jackson'a dönerek, «Bu adama hiç itimadım yok,» dedi.

Jackson gürledi. «Saçmalama! Jeremiah Baxter harbin başından beri yanımda. Evet, kusursuz bir insan sayılmaz... Oyuna düşkün olduğunu biliyorum. Eline geçen parayı kumara veriyor. Neyse, Baxter'i bir tarafa bırak şimdi. Yaverim o kadar mühim değil. Mühim olan şu: Emrime itaat edecek ve New Orleans'a gidecek misin?»

Vane, sinirli sinirli omuzlarını oynattı. «Red ettiğim takdirde rütbemi indirecek ve hattâ beni kurşuna dizdireceksiniz. New Orleans'a gideceğim.»

Andrew Jackson gülümsedi. Bu genç suvari hoşuna gitmişti. Allah kahretsin. Çocuk bir hayli cesurdu. Hem insana karşı geliyor, hem de kafasını kullanmasını iyi biliyordu. Vane'i de New Orleans'a gönderdiği diğer adamlar gibi kaybettiği takdirde yapacağını biliyordu. Ordusunu toplayacak ve şehri yakacaktı!...

Kamburunu çıkararak öne doğru eğildi. Lâmbanın ışığında dikkatle genç adamı süzüyordu. «Otur, yüzbaşı. Seninle konuşacak çok şeyimiz var. New Orleans, memleketin diğer kısımlarına benzemez. Orasını Naponyan'dan satın satın alalı henüz on iki sene oldu.

Vane güldü. «New Orleans'ı sandığınızdan daha iyi biliyorum, efendim. Annem De Roffigac ailesine mensuptur. Bir kaç sene evvel Haiti de zenciler Fransızlara karşı ayaklandıkları zaman neredeyse Birleşik Devletlere sığınan mültecilerin hepsini de eve alacaktı. Fransızların çoğu New Orleans'a yerleştiler.»

Jackson, homurdandı «Onlardan bize sadakat beslemelerini istemeyiz. Tabii bazıları Boston'lular kadar vatan sever. Onlardan şimdilik isminin açıklanmasını istemeyen biri de seninle Armes meydanında, Katedralin tepesindeki haçın gölgesi havuzun önüne düştüğü zaman buluşacak. Sana yardımcının takma adınıda söyliyeyim. L'ombre Nir, yâni «Kara Gölge». Belki bütün bunların biraz melodrama kaçtığını düşüneceksin. Fakat bu da lâzım. Zira dostumuzun biz Amerikalılara yardım ediyor. Sana ondan sakınmanı tavsiye etmeyeceğim. Zira adamın kim olduğunu öğrenemedim. Fakat, üç sadık casusumu onun yüzünden kaybettiğimden eminim.»

Vane başını salladı, «Siz benim neyi öğrenmemi istiyorsunuz?»

Jackson, bir kenara yığılmış olan haritalardan birini çekip aldı. Bunu iğnelerle çadırın içine tutturduktan sonra parmağıyla güney kıyılarını işaret etti. «Hatteras burnu... Florida... ve New Orleans körfezi. İngilizler burada bir yerden hücum edecekler. Güney bizim en zayıf tarafımız. Memleketi istilâ için bu sahillere kolaylıkla çıkarma yapabilirler. Harekete geçmeleri için en uygun zaman... Daha Ağustos başında General Ross idaresindeki İngiliz kuvvetleri Washington'u yaktılar... Boston'da az kalsın aynı akibete uğruyordu. Neyseki birliklerimiz onları tam zamanında durdurdular. Fakat... Güney böyle değil. Bölge büyük, buna karşılık elimde kâfi derecede adam yok. İngilizlerin ne zaman ve nereden hücum edeceklerini bilmem lâzım! Her şeyden evvel bunu öğrenmelisin!»

Jackson, bir müddet daha haritaya baktıktan sonra başını salladı. «Bir şey daha söyliyeyim. New Orleans'da Jean Lâfitte adlı bir Fransız korsanı var. Belki ismini duymuşsundur. O da bizden yardıma ihtiyacın olduğu takdirde onu bul.»

Vane, ayağa kalktı. Jackson düşünceli, düşünceli ona bakıyor ve dudağını ısırıyordu. «Allah kahretsin! O subaylar gibi seni de ölüme göndermediğimden bir emin olabilsem! Zaten bu iş o kadar mühim olmasaydı, senden New Orleans'a gitmeni istemezdim, Yüzbaşı.»

Vane omuzunu silkti. Kılıç veya tüfekle öldürülmeğe pek aldırmıyacaktı. Böyle temiz ölümden korktuğu yoktu onun. Fakat genç adamın kanını donduran şey asılması ihtimaliydi. İngilizler onun casus olduğunu anladıkları takdirde, yağlı ilmiği çabucak boynuna geçirivereceklerdi tabii.

Generali ciddi bir tavırla selâmladı. Fakat endişe, için için kalbini kemirmeğe başlamıştı.

*

Stephen Vane, karanlıklarda koşuyor, koşuyordu. Kalbi, göğsünü yarıp dışarı fırlayacakmış gibi çarpmakta, şakakları zonklamaktaydı. Bitkin haldeydi genç adam. Ona, bacakları kalçasına bağlanmış iki kurşun külçesiymiş gibi geliyordu.

(Devamı gelecek sayıda)

KARAOĞLANIN MACERALARI

Camoka'nın intikamı

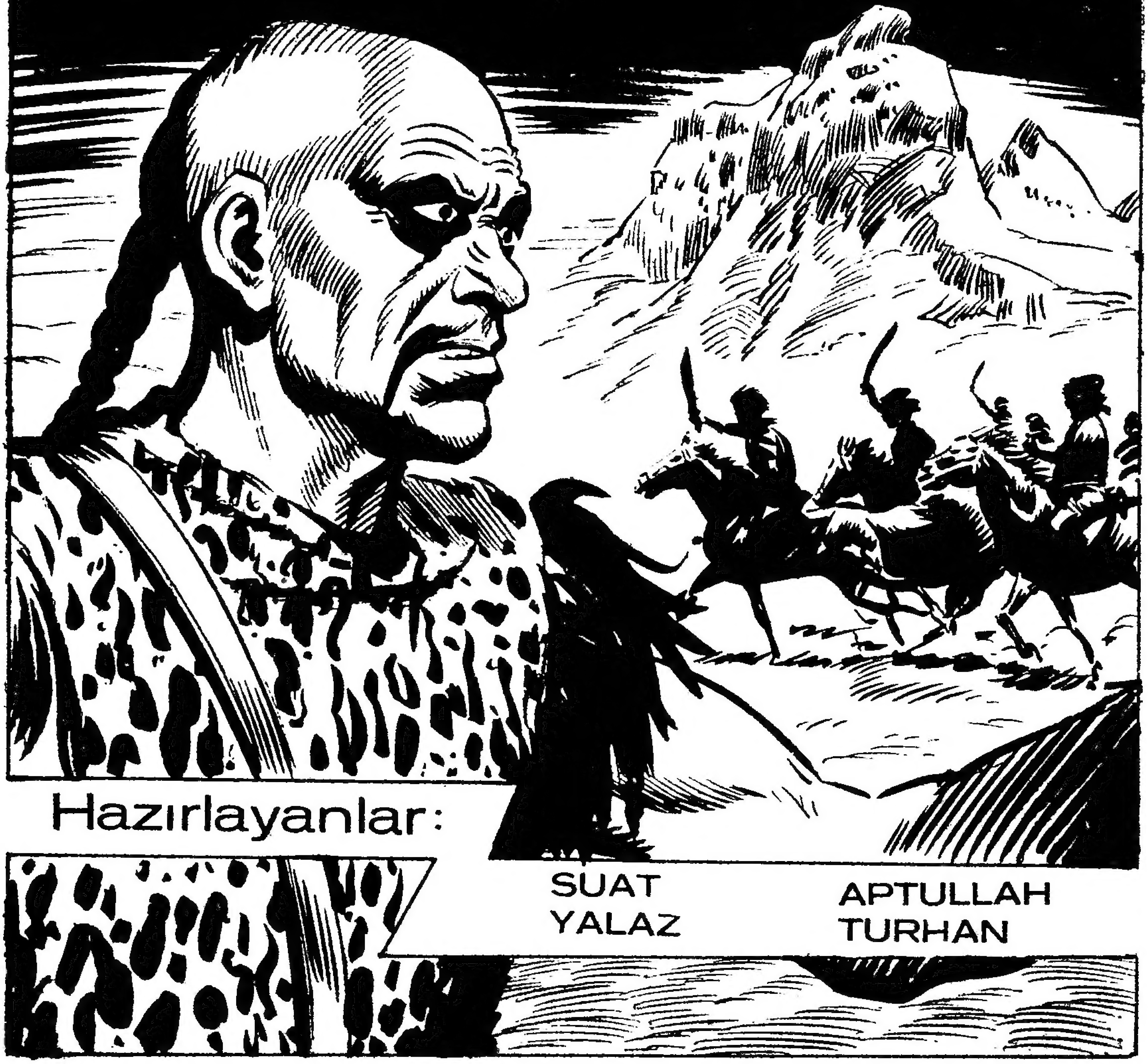

Hazırlayanlar:

SUAT YALAZ

APTULLAH TURHAN

Karaoğlan'ın Maceraları'nın her hakkı R.R.A. (Resimli Roman Ajansı) nındır. Iktibas ve kopya edilemez.
Ankara Caddesi, Güncer Han 45/19-20 — ISTANBUL

Karaoğlan'ın bu macerasında emeği geçen sanatçılar:
SUAT YALAZ, APTULLAH TURAN, NEZIH DÜNDAR

Balcuna gölü çevresinde yaşıyan göçebe Uygurların kaç gündür huzurları yoktu. Komşu obadan gelecek gelin alayı üç gün geçtiği halde gelmemiş, ne olduğunu öğrenmeğe giden bir alay yiğitten de ses seda çıkmamıştı.
YOKSA OBA TANGUTLAR'IN BASKININA MI UĞRADI. NİCEDİR BÖYLE BİR KÖTÜLÜĞE HAZIRLIK YAPARLAR.
AKLIMIZA BÖYLE KÖTÜ ŞEYLER GETİRMİYELİM.
BAKIN BAKIN! UFUKTA BİR TOZ BULUTU! GELİYORLAR!..

Gerçekten ufukta bir toz bulutu belirmişti. Ama bu bulut bir düğün alayı için biraz fazla büyüktü...
BU GELENLER BEKLEDİĞİMİZ BİZİMKİLER DEĞİL. GELİN ALAYI DEĞİL BU GELEN!
...
TANGUTLAR DA OLAMAZ! AMA PEK DOSTÇA BİR GELİŞ DEĞİL BU!..
Toz bulutunu doğuran atlılar gittikçe yaklaşıyorlardı. Nal sesleri bir uğultu halinde duyuluyordu.
BU BİR YAĞI* BASKINI! ÇOCUKLARI SAKLAYIN, ATLARA BİNİN!..
* Düşman

Çok görmüş geçirmiş olan yaşlı Türkmenin seslenişi oba halkını harekete geçirmişti. Kadın, erkek eline ne geçirdiyse alıp eğersiz atlara biniyorlardı...

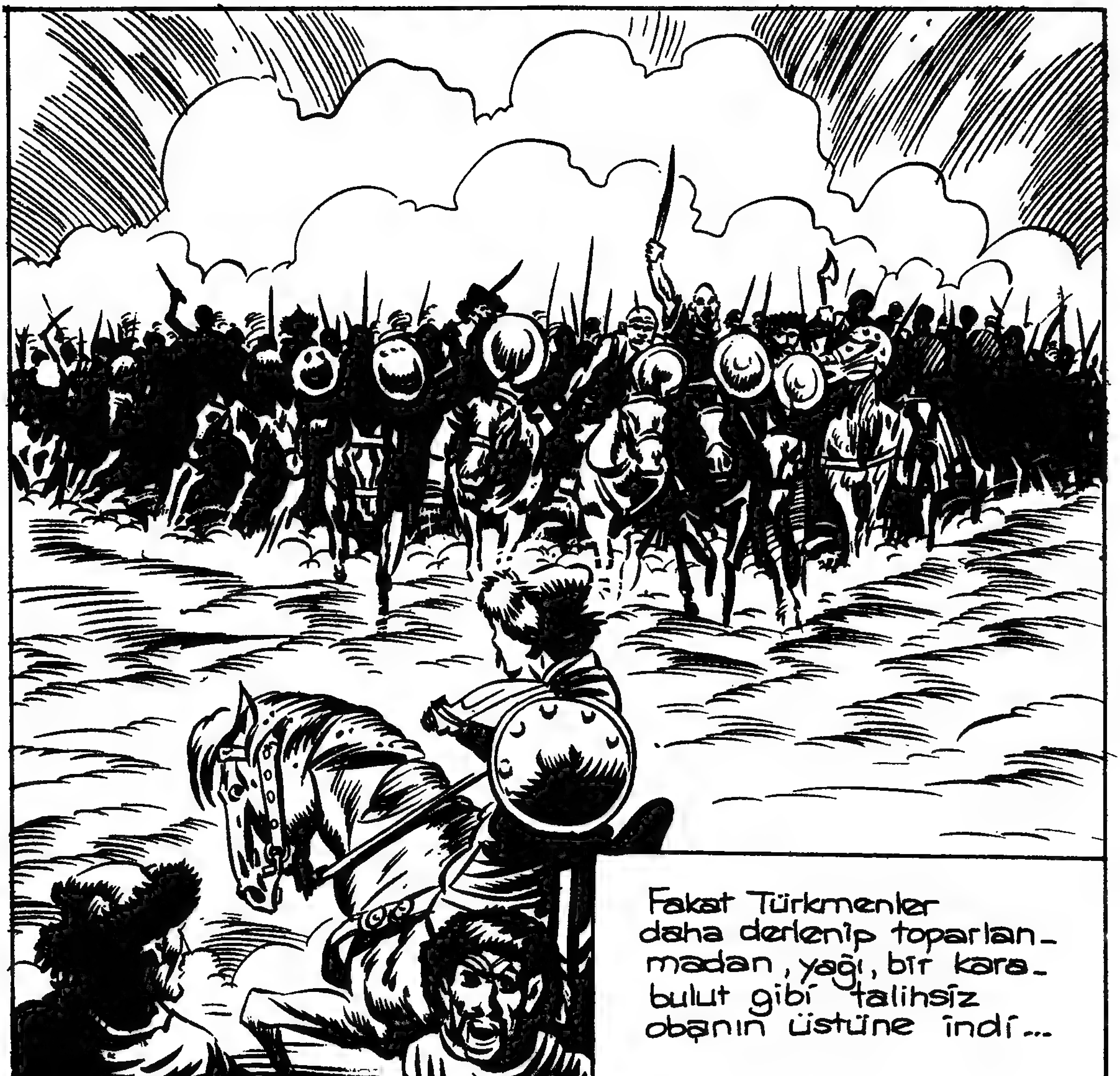
Fakat Türkmenler daha derlenip toparlan-madan, yağı, bir kara-bulut gibi talihsiz obanın üstüne indi...

Türkler, yağıyı görülmemiş bir cesa-ret ve yiğitlikle karşıladılar...
AAH!
Düşmanın topuzuna, kılıcına, tırpan, balta, nacak, ellerinde ne varsa onunla karşı koyu-yorlar, ne kaçıyorlar ne de aman dili-yorlardı...
AHHH!
Yağız atı kan içinde kalmış bir genç kız üçüncü uğruyu da haklamış yere cansız indirmişti...

AAH!
Fakat arkadan sinsice sokulan sarı suratlı bir düşmanın kılıcı, yiğit kızın soluğunu kesivermişti..
Sonunda yiğitlik, erlik, sayıca üstün yağıyı yenip kovmağa yetmemiş, ne idüğü belirsiz atlılar obada tekcanlı koy_ mamışlardı.
Kavga sona erdikten sonra zayıf kara kuru bir adam süslü kır atı ile ölüler arasında dikkatle dolaşmağa başlamıştı..

Yağının kır atlı başbuğu bütün ölülerin yüzlerini çevirip dikkatle inceledikten sonra durdu. Aradığını bulamamış gibi bir hali vardı.
Adamlarından biri korka korka yanına sokuldu...
NE OLDU CAMOKA BAŞBUĞ ? BUNLARIN ARASINDA DA MI YOK ?..
Camoka' nın dişleri arasından yılan ıslığını andıran bir ses çıktı.
YOK! KARAOĞLAN BUNLARIN ARASINDA DA YOK. AMA ONA RASTLAYINCAYA KADAR BÜTÜN UYGUR OBALARINI YAKIP KILIÇTAN GEÇİRECEĞİM.

YÜRÜYÜN !.. KALKA IRMAĞI BOYUNDAKİ TÜRK OBALARINI BASACAĞIZ !...
9
Camoka atını sürdü. Adamları da kan görmüş kurtlar gibi uluyarak arkasına takıldılar.
Camoka ve adamları iyice uzaklaştıkları sırada yerde kıvranan yaralılardan biri ağır ağır doğrulmağa çalıştı...
CAMOKA, KARAOĞLANI ARIYOR. NE YAPIP EDİP ONA BU KÖTÜ HABERİ ULAŞTIRMALIYIZ.

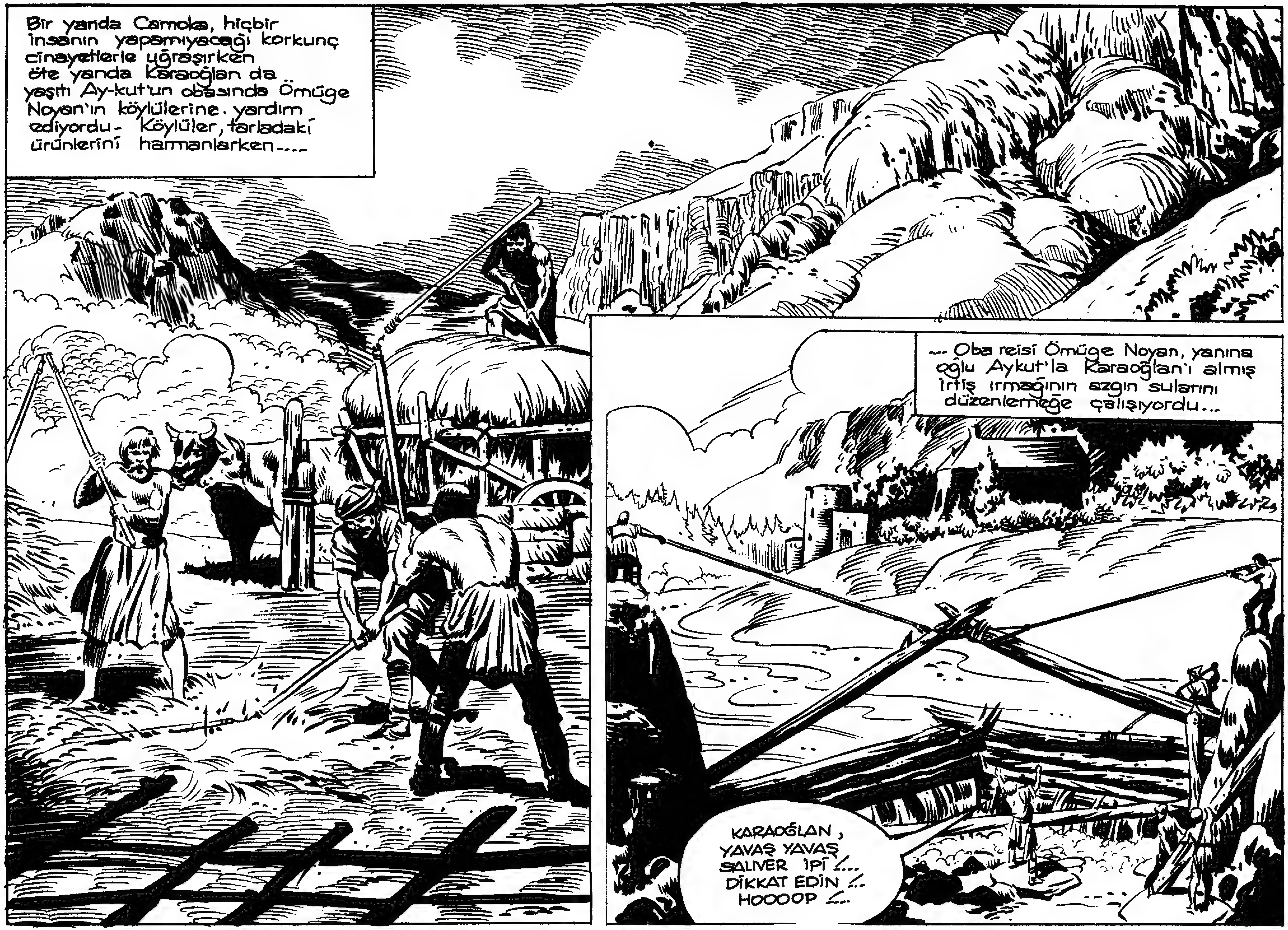
Bir yanda Camoka, hiçbir insanın yapamıyacağı korkunç cinayetlerle uğraşırken öte yanda Karaoğlan da yaşıtı Ay-kut'un obasında Ömüge Noyan'ın köylülerine. yardım ediyordu. Köylüler, tarladaki ürünlerini harmanlarken....
... Oba reisi Ömüge Noyan, yanına oğlu Aykut'la Karaoğlan'ı almış İrtiş ırmağının azgın sularını düzenlemeğe çalışıyordu...
KARAOĞLAN, YAVAŞ YAVAŞ SALIVER İPİ !... DİKKAT EDİN !... HOOOOP !...

Köpeklerin acı acı havlamasından huylanan Ömüge Noyan, bakınca yaralı bir atlının gelmekte olduğunu gördü...
12
HEEY! KIZANLAR, ŞU GELENE YARDIMA KOŞUN. YARALI GALİBA...
Yaralı, atından sarkmış düşmek üzere idi...
ŞU GÖLGEYE ALALIM AY-KUT!
Karaoğlan ve Ay-kut, bir iki adımda yaralının yanına vardılar...
AŞAĞI DÜZDEN GELİRİM. KÖTÜ HABERİM VAR. CAMOKA, BU YANA GELİYOR. KARAOĞLANI ARIYOR.
NE OLDU SANA OĞUL? KİMSİN NERDEN GELİRSİN?..

KARAOĞLAN, KAÇ! ÖNÜNDE KİMSE DURAMIYOR. HEPİNİZ KAÇIN BURADAN. GELİYOR.... AHH!..
13
ÖLDÜ... TANRI SUÇLARINI BAĞIŞLASIN...
CAMOKA NIN BİR KURBANI DAHA!..
CAMOKA'YI ÖLDÜ SANIYORDUK DEMEK KIRIK KEMİKLERİ İLE O KORKUNÇ DAĞLARDAN, ZEHİRLİ YILANLARDAN, KUZGUNLARDAN KURTULMUŞ CANAVAR!..
OLACAK İŞ DEĞİL, AMA ONU ÖYLECE BIRAKTIĞIMDA HENÜZ ÖLMEMİŞTİ. CAMOKA'DAN HER ŞEY UMULUR. BANA İZİN ÖMÜGE NOYAN. GİDİP YAĞMUR'U HAZIRLIYAYIM.
TEK BAŞINA NE HAZIRLIĞI YAPIYORSUN KARAOĞLAN. BİZ NEYİZ BURADA. İYİ GÜNLERDE YANIMIZDASIN, KÖTÜ GÜNDE SENİ YALNIZ BIRAKIR MIYIM SANIYORSUN?...

SAĞOL ÖMÜGE NOYAN. YİĞİTLİĞİNİZİN ÖLÇÜSÜ YOKTUR BİLİRİM AMA AMACIM KÖTÜ CAMOKA NIN HIŞMINDAN KÖYÜ UZAK TUTMAK...
KÖY TAM HASAT ZAMANINDA. EKİNE GELECEK UFACIK ZARAR KIŞ BOYU ÇOCUKLARA, KADINLARA SIKINTILI GÜNLER VERİR.
BEN CAMOKA'YI BAŞKA BİR YANA ÇEKER ORADA BOYUNUN ÖLÇÜSÜNÜ VERİRİM. KÖYE DE ZARAR GELMEZ...
OLMAZ. SEN OLSAN DA OLMASAN DA KÖY O CANAVARIN HIŞMINA UĞRIYACAK. YAPILACAK TEK ŞEY, ONU BİRLİKTE KARŞILAYIP PERİŞAN ETMEKTİR.
EĞER BENİ ATA SAYIYORSAN DEDİĞİM GİBİ DAVRANIRSIN! HAYDİ... BORULARI ÇALIN. HERKES TIRPANI YABAYI BIRAKSIN, PUSATLARINI KUŞANSIN.

5
AĞZINI BIÇAK AÇMIYOR. CAMOKA SENİ KORKUTTU MU YOKSA KARAOĞLAN ?..
Karaoğlan, günlük boz elbisesini giymedi. Kara deri yeleğini sırtına geçirdi. Kuşağını dikkatle sıkı sıkı sardı. Her önemli kavgadan, savaştan önce böyle yapardı. Ay-Kut da ince zırhlı gömleğini giyiyordu...
KENDİM İÇİN KORKMUYORUM AY-KUT! KÖYÜN ZARARA UĞRAMASI BENİ DÜŞÜNDÜRÜYOR. KEŞKE CAMOKA İLE BAŞKA YERDE KARŞILAŞAYDIM.

Biraz sonra Ömüge Noyan'ın yanında toplandılar. Köyün bir avuç delikanlısı, kızı, düşmanı karşılamağa hazırdı...
ÖNCE, SAVAŞMADAN CAMOKA'YI SAVMAĞA ÇALIŞACAĞIZ. TAM EKİN TOPLAMA ZAMANINDAYIZ. HARMANI YANGINDAN VE SUDAN KORUMAMIZ GEREK. BU GECE IŞIK YAKMADAN SABAHA KADAR ÇİT KURACAĞIZ. KADIN ERKEK AYIRMADAN ÇALIŞACAĞIZ.
TASA ETME ÖMÜGE NOYAN. SABAHA KALMADAN YAPARIZ İSTEDİĞİNİ...

Sabah, güneşle birlikte ufukta Camoka'nın çapulcuları da gözüktü...
HİÇBİR KORUNMA BELİRTİSİ YOK. UYKU-DALAR GALİBA.
KÖYÜN ÇEVRESİNİ ÜSTÜ SAMAN ÖRTÜLÜ ÇİTLE ÇEVİRMİŞLER... AKILLARINCA BİR SALDIRIDAN BÖYLE KORUNA-CAKLAR...
ŞUNLARA BİR ELÇİ GÖNDERELİM. KARAOĞLAN'I SOR-SUN. BU ARADA DA KÖYÜN KUV-VETİNİ ÖĞREN-MİŞ OLUR.
BİR ATLI KOPTU GELİYOR, ÖMÜGE NOYAN!
GELSİN BAKA-LIM. BU İYİ-LİĞE İŞARET-TİR, AY-KUT, KARAOĞLAN SİZ BURA-LARDA GÖRÜNME-YİN!

Ömüge Noyan, gelen elçiyi ağırladı. Kuyudan çekilmiş testiden ayran ikram etti. Elçi, aradığını bulamamıştı...
KARADOĞLAN GEÇEN YIL BURADAYDI. AMA BU YIL GÖRÜNMEDİ. DUYDUĞUMA GÖRE GÜNEYDE CENGİZ'İN BİRLİKLERİNDEN BİRİNE SUBAY OLMUŞ...
Camoka, elçinin getirdiği bilgiden hoşlanmamıştı...
KARADOĞLAN BURADA OLMIYABİLİR, AMA BEN BU KÖYÜ SEVMEDİM. HELE ŞU ÇİTLERİ... DARÇUĞUN, ADAMLARINI AL, KÖYE İLK DARBEYİ VUR!..
CAMOKA'NIN SAĞ KOLDAKİ YİĞİTLERİ, DARÇUĞUN'UN ARDANDAN GEÇMEĞE HAZIR OLUN.
HAZIRIZ DARÇUĞUN TİGİN!
Darçuğun, Camoka'nın has adamı yarı deli, yaman bir kavgacıydı. kılıcını çekti, bağırdı...
HEEEYAAA! İLERİİİİİ...

18
Camoka'nın öncü birliği, köyü çeviren saman yığılı çitlere dolu dizgin atlarını sürdüler... Bir yandan çakal gibi uluyor, garip korkunç sesler çıkarıyorlardı...
Fakat, asıl kızılca kıyamet çitleri aşıp karşıya geçmek istedikleri zaman koptu... Saman yığınlarının altında gizli sivri kazıklar, atların ve binicilerinin karnını bağırsağını deşmiş kan içinde bırakmıştı...

Camoka, kurulan tuzağı anlamıştı.. Çin-Moğol karması ağır bir küfür savurdu...
19
YOKSUL, EKİCİ KÖYLÜLER HA!. EN AZINDAN YİRMİ GÖZDE SAVAŞÇIM TELEF OLDU.. BUNU SİZE PAHALI ÖDETE-CEĞİM...
İŞTE CAMOKA KARAOĞLAN.. DEDİĞİN GİBİ KAVGAYA ÖNCE ADAMLARINI GÖN-DERİYOR SONRA DA KENDİSİ DALACAK..
Camoka'nın kancıkça döğüşmekte usta olduğunu iyi bilen Karaoğlan arkadaşı dolaşıp onun kavgayı uzaktan seyrettiğini görmüştü...
ONUN DÖĞÜŞ TARZI BUDUR. AMA BU HEVESİ GENE KUR-SAĞINDA KALACAK!
ÖNCÜLERİN KAZIKLARA SAPLANDIĞI YERDE TEHLİKE KALMADI. ONLARIN ÜSTÜNDEN GEÇİP İÇERİ DALACAĞIZ, HAYDİ.. İLERİ!..
FAKAT, ONLARIN HEPSİ YARALI.. ÜST-LERİNDEN GEÇERSEK HİÇ BİRİ SAĞ KALMAZ CAMOKA!...

Camoka birşey söylemedi.. Akları büyümüş gözleri ile adamının üstüne atını sürdü
HAYIR! HAYIR! BAĞIŞLA BENİ, CAMOKA! BAĞIŞLA BE...
HİÇ KİMSE BANA YOLDAŞLARIMIN CANINA ÖNEM VERMEDİĞİMİ SÖYLEYEMEZ!
Adamının başsız gövdesi kızgın toprak üstünde debelenirken Camoka, kalan adamlarının başına geçti ve saldırdı...

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

● **AHMET ÖZDİL — ANKARA :**

1 — Ret Kit'i çok seviyoruz. Çünkü öbür Ret Kitleri gölgede bırakıyor. Hele Daltonlara karşı ve şimdiki Ret Kit pek hoş. Birer yaprak daha fazlalaştıramaz mısınız?

2 — Sayı 114 te çıkan hikâye gibi hikâyeler yazamaz mısınız?

3 — Üstadınız romancı A. Ziya Kozanoğlu için baş sağlığı dileriz.

4 — Karaoğlan'ın bütün filmleri çev rilecek mi?

5 — Suat Yalaz'ın bir fotoğrafını rica ediyoruz.»

Cevabımız:

1 — Dergimizin bugünkü sayfa durumunu bozmayı pek istemiyoruz.

2 — Gayemiz sizlere daha da iyi hikâyeler sunabilmek...

3 — Teşekkürler. Sizler sağolun...

4 — Tabii, mümkün olursa hepsini çevirmeğe gayret edeceğiz.

5 — İlk fırsatta yollıyacağız.

● **AYKUT AYSIN — AYDIN :**

«Karaoğlan'ı çok seven okuyucularınızdan biriyim. Karaoğlan'ı ilk sayısından beri takib etmekteyim. Gerek çizgilerinin güzelliği, gerekse benzeri mecmualara nazaran gerçeğe daha yakın olması Karaoğlan'ı sevmemin sebebidir. Sizden birkaç ricam var:

1 — Karaoğlan'ın 9 Tuğlu Kahraman, Şeytanın Çakalları, Gökçe'nin Baykuşu ciltlerinin adresime gönderilmesini rica ederim.

2 — Mümkünse Ret Kit'i kaldırıp yerine polisiye roman ilâve etseniz olmaz mı?

3 — Suat Yalaz Karaoğlan'dan başka bir resimli roman yapmış mıdır?»

İlginize teşekkürle cevabımıza geçiyoruz:

1 — İstediğiniz ciltler posta ile adresinize gönderildi.

2 — Yukardaki okuyucumuz da aksine Ret - Kit sayfalarının çoğaltılmasını istiyor... Söyleyin bakalım, sizin arzunuzu mu göz önünde tutalım, yoksa Ahmet Özdil'in mi?

3 — Suat Yalaz, Karaoğlan'dan önce «Kaan» resimli romanını çizmiş, bunun dışında başka resimli roman yapmamıştı.

● **MUSTAFA KOÇ — YEŞİLKÖY :**

«Karaoğlan hayranlarından biriyim. Ben de 106. sayınızın (Okuyucularla Başbaşa) bölümünde size İstanbul'dan mektup yazan Hasan Karaaslan'ın fikrine iştirak ediyorum. Ben sizden yalnız bir yenilik istiyorum. Bu da: Arkadaşlarımdan görüp beğendiğim bir şey var. Bir mecmuanın arka kapağında kahramanın vücudunun parçaları renkli olarak verildi. Ve bütün bu parçalar kesilip birleştirilince kahramanın kendi boyunda vücudu meydana çıktı. İşte, eğer mümkünse sizden istediğim şey bu. Eğer yine mümkünse vereceğiniz parçalar Karaoğlan'ın en güzel pozlarından birini meydana getirsin. Öyle sanıyorum ki bazı Karaoğlan okuyucularının evlerini süsleyecek.»

Bir başka derginin yaptığını bizim de mutlaka vermemiz mi gerekir?... Bu sayıda okuyucularımıza, Karaoğlan'ın büyük boy renkli tablosunu veriyoruz. Sanırız ki bu türlüsü daha beğenilecek, hoşunuza gidecektir. Bir insan boyunda parça parça resim vermenin, saklanması veya odalara asılması bakımından pek pratik ve kullanışlı olacağını sanmıyoruz.

● **ABDÜLKERİM KIRALLI — İSKENDERUN :**

Teveccühlerinize teşekkürler. Ödemeli işlem yapmıyoruz. Bunu çok kereler bu sütunlarda yazdık. İstediğiniz ciltlerin tanesini 5 liradan hesaplıyarak, tutarını posta havalesiyle bize yollarsanız, kitaplar derhal adresinize gönderilir.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar.

RED KİT KERVANA HÜCUM
KORKMA BURNUN İKİ GÜN SONRA İYİLEŞİR!
İYİ BİR UYKUDAN SONRA
BORUCU BORUNU ÇAL!
TARİİİ... ZZZZ..
TARİİİ... TARA...ZZZ
BAY PROFE-SÖR... SİZ ATLARINIZI YAKALAMA-DINIZ MI?
LÜZUMU YOK. BAKIN!
ARABAYA ŞU YAYI KOYDUM... KURUNCA...
...FRENİ BIRAKIYORUM...
... VE HOP!
18

İNSAN MUVAFFAK OLAMAYINCA AZMİNİ KAYBETMEMELİ!
RED KİT ÇABUK GEL! BİR ARABADAN TEKERLEK ÇIKTI!!.
PETERS! SANA MALZEMELERE İYİ BAK DEMİŞTİM!!
FAKAT HERŞEY BİRAZ EVVEL SAĞLAMDI..
BU DİNGİLİ TESTERE İLE KESMİŞLER!
ACABA KİM YAPTI BUNU?
?!
BUCUR, SEN HA!
?
BU SENİN IŞINE BENZİYOR!
AY! AY! EVET BAYAN PETERSİN HAMURUNA KOLA'YI BEN KATTIM!
19

NE ARIYORSUN CİCİM ? YARDIM EDEYİM..
BEKLE DE GÖRÜRSÜN !
AH ! İŞTE BULDUM !
FAKAT CİCİM !
ŞİMDİ EKMEKTEKİ KOLANIN TADINI GÖSTERİRİM SANA !
YAPMA ŞEKERİM !
HAYIR BAY RED KİT ! DİNGİLİ BEN TESTERELE-MEDİM !!..
GÜM !
20
HEY !. BİR KAÇ KİŞİ GELİP PETERS'E YARDIM ETSİN !!

SEN DE GİT
BAY PETERS'İ
TEDAVİ ET!
BAY PETERS!.. BİR DAHA KADINLARIN YANINDA NAZİK OL!!
ŞU DİNGİL İŞİ MİDEMİ BULANDIRDI... DİKKATLİ OLMALI!
ARKA TARAFTAN NE HABER?
HER ŞEY YOLUNDA... YALNIZ KORKUNÇ BARROW KIZGIN... ARKADA TOZ YUTUYORMUŞ!
KÜFÜR ETMEZSE ONU YİNE OKUL ARABASINA VERİRİM.
AKŞAM OLUNCA...
21

MİZAH

MAKSAT BAŞKA OLUNCA

Adamın biri çiçekçi dükkânına girip, seslenir: "Bana üç kırmızı gül verir misiniz?"

— Gül bir tane kaldı efendim. İsterseniz karanfil verelim.

— İmkânsız. Karım bugün seyahatten dönüyor ve ben güllerine bakmak için söz vermiştim!...

KOLEKTİF İŞ

Hafifmeşrep bir kadının kocası nihayet eşinin kendisini aldattığını öğrenmişti. Aşığının da kim olduğunu öğrenince, derhal kendisine bir mektup yazıp bu münasebete bir son vermesini istedi. Karısının âşığı bu talebe şu mektupla cevap verdi:

"Sayın Bay.........

"Falanca tarihli sirkülerinizi aldım..."

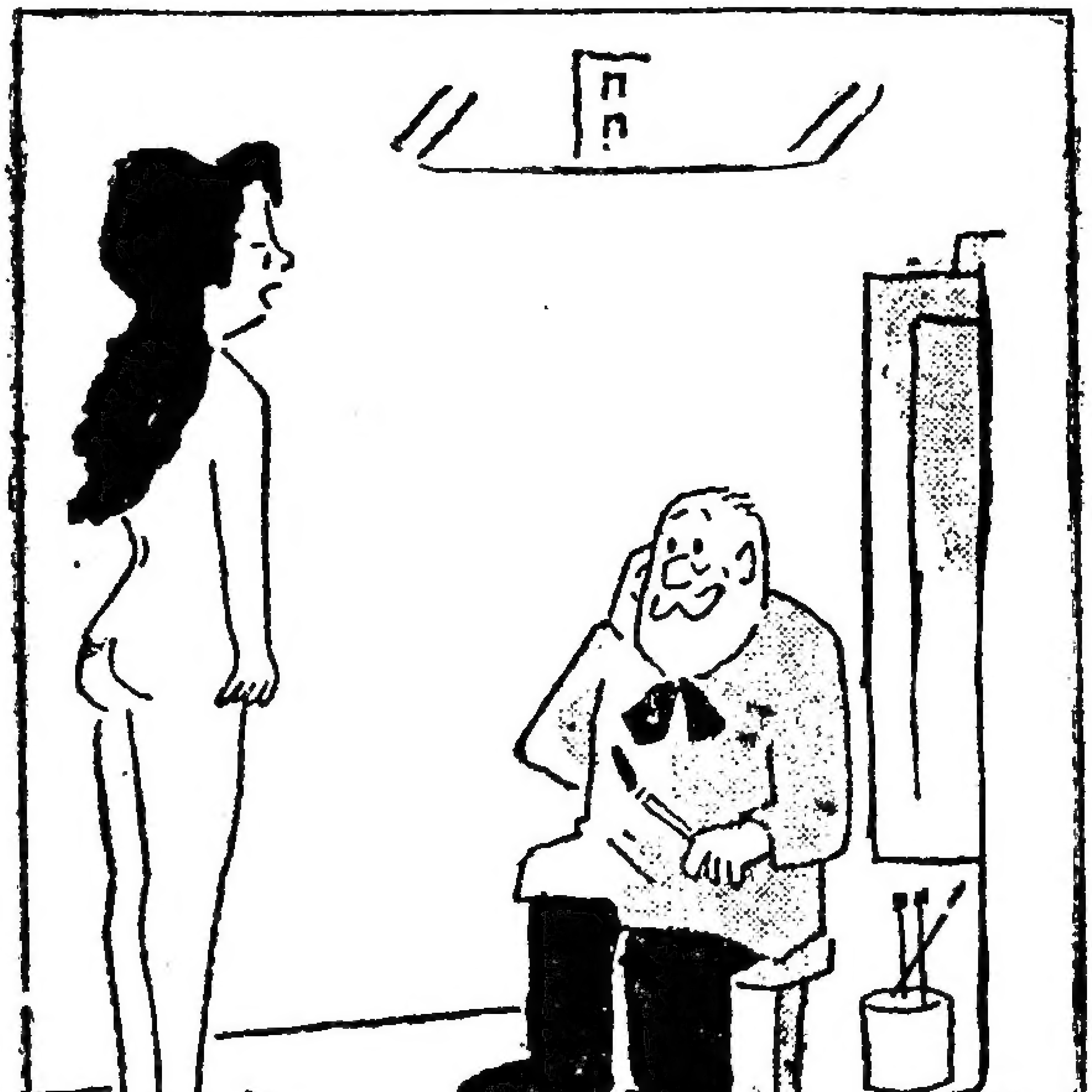

— Bu ilham gelecek mi , gelmeyecek mi?. İki gündür böyle bekliyorum...

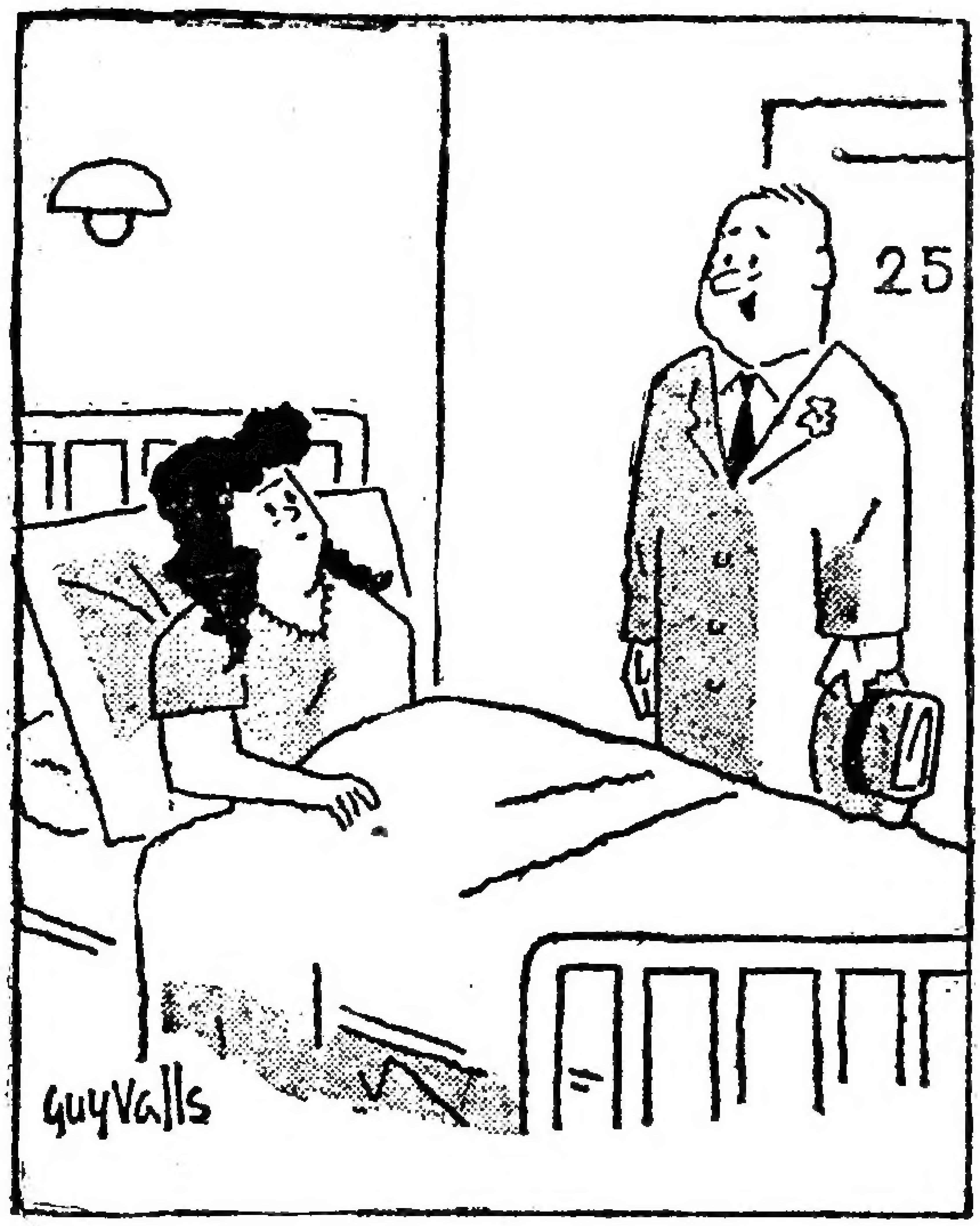

— Sen evi merak etme!. Sekreterim gelip göz kulak oluyor...

TAM ÜSTÜNE BASINCA

Hikâyemiz eli sıkılık üzerine bir hikâye. Tabiî İskoçya'da cereyan ettiğini söylemek abes.

Bir karı - koca, bir ziyaret beklemektedirler. Arkadaşları çay içmeye geleceklerdir. Evin beyi bütün hazırlıkları gözden geçirir. Derken şekerliğin önünde durur:

— Hanım, şu şekerliği kaldır da, şeker maşasını koy yerine

— Ama şekerim, biliyorsun kesme şekerimiz yok, yalnız toz şeker kalmış evde.

— İyi ya karıcığım, iyi ya...

İŞ KAZALARI

Amerikan'ın vahşî Batı yakasında, Altın arayıcılarının efsanevî çağlarında... Buraya fethe ilk gelenlerden Sam, birgün yolda arkadaşı Tom'a rasladı... Konuşmaya başladılar:

— Hello Sam, ne haber? Senin bir arkadaşın vardı... Joe... Kaç zamandır görmedim onu. Nasıl, o da iyi mi?

— Haberin yok mu be? Joe öldü. Kaza işte. Bir sehpadan düştü.

— Sehpadan mı? Sehpanın üzerinde ne arıyordu peki... O duvarcı falan değildi ki...

— Elbette Tom... Joe'yu sehpada asıyorlardı da...

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
AY BEKLE, BIRAZDAN SENİN YEMEĞİNİDE GETİRECEĞİM!
İŞTE!..AA.. BAK BABA EVE NE GETİRMİŞ ?!
ZAVALLICIK EVİNİ KAYBETMİŞ, ÜSTELİK KARNI DA AÇ. BOBİNİN YEMEĞİNDEN VERELİM!
AÇ GÖZLÜLÜK ETME! YARI YARIYA PAYLAŞACAKSINIZ!!
NE..! PAYLÂŞMAK MI ?!
BOBİNİN SEPETİNİ DE PAYLAŞIP BİRLİKTE YATARLAR!
ŞAPUR
ŞUPUR
ŞURAYA BAK! BOBİ BÜTÜN YEMEĞİMİZE ORTAK ÇIKIP YEMİŞ BİTİRMİŞ!!
SLUP!
ONLAR DIŞARDAYKEN BEN DE YATAKLARINI PAYLAŞIRIM!
LOKANTA 10 KLM.
Z Z Z

KARAOĞLAN'ın

26ncı cildi

TİYEN-ŞAN CANAVARI